้ฤกอริปายและโปตเพลงไทย

บหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

M= 2520

1283

ຕ໕.-

5445/3

คำนำ

หนังสือเพลงไทยฉบับนี้เกิดขึ้นเนื่องจากความคิดว่าเพลงไทยโดยมากผู้เรียน ต้องเรียนท่องจำและฝึกซ้อมจนคล่องแคล่ว จึงจะบรรเลงได้กี ต่างจากเพลงสากลชั้นสูงซึ่ง บรรเลงตามบทเพลงแม้จะใช้ความซำนาญมาก แต่เป็นการบรรเลงตามบทเพลงทำให้ไม่มี การผิดพลาดมาก และสืบเนื่องกันได้โดยสะกวก การผิดเพี้ยนมีไม่มากนัก มหาวิทยาลัยจึง รวบรวมเพลงที่มีบทเพลงสมบูรณ์ มีคำอธิบายประกอบพร้อมด้วยเนื้อร้องของเก่า พอที่จะใช้ เป็นมาตรฐานสำหรับเพลงไทยโดยทั่วไปได้

เพลงไทยเหล่านี้รวบรวมจากหนังสือศิลปากรถบับต่าง ๆ โดยได้ขออนุญาตจาก กรมศิลปากรแล้วขอขอบคุณกรมศิลปากรเป็นอย่างยิ่งที่ช่วยให้หนังสือเพลงไทยอีกเล่มหนึ่งได้ สำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณบรรคาท่านที่ได้ช่วยให้หนังสือเพลงไทยฉบับนี้สา เร็จสมตั้งความตั้งใจ โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมในอนาคต

ขอขอบคุณทุกทาน

sand malgar

(ศาสตราจารย์สุกใจ เหล่าสุนทร) อริการบลืมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรย

สารบัญ

	อธิบายเพลงขอมทรงเครื่อง เถามนตรี คราโมทห	้ำน้ำ	ବ
₽.	ขอมทรงเครื่องเถา	**	b
	อธิบายเพลงเขมรปากท่อ เถามนตรี ตราโมท		90
bo •	ี เขมรปากทอ เถา		ଡାଡ
	อธิบายเพลงเขมรปี้แก้ว ๓ ชั้นมนตรี ตราโมท		ja u
en .	เขมรปีแก้ว ๓ ขึ้น	**	්තරේ
	อธิบายเพลงแขกสาย เถามนครี ตราโมท		ണ്ട
ď.	แขกสายเถา	••	୩୶
	อธิบายเพลงจีนเก็บบุปผามนตรี ตราโมท	••	പ്ര
đ 🛛	จีนเก็บบุปผา	10	ૡૡ
	อธิบายเพลงทยอยเขมร ๓ ชั้นมนตรี ตราโมท	80	ಹ ೆದ್ದ
ა.	ทะยอยเขมร ๓ ขั้น		20
	อธิบายเพลงเทพบรรทม ๓ ชั้นมนตรี ตราโมท	+•	୶୶
හ .	ห เทพบรรทม ๓ ป็น	**	୶୭
	อธิบายเพลงพราหมณ์ดีดน้ำเต้า เถามนตรี ตราโมท	19	da
డ •	พราหมณ์ดีดน้ำเต้า เถา	11	đ

Å อธิบายเพลงขอมทรงเครื่อง เถา มนกรี กราโมท

เมื่อปลาย พ.ศ. ธงสธ ข้าพเจ้าได้แต่งเพลงเขมรเอวบางขึ้นเป็นอัตรา ซั้น โดย ประดิษฐ์ทำนองให้เป็นถ่าเนียงเขมรอกแบบหนึ่ง ได้ทดลองผึกซ้อมดูเป็นการภายใน เพื่อจะ น้ำออกบรรเลงสู่ประชาชนต่อไป แต่ในระยะนั้นเอง (ต้น พ.ศ. ๒๔๙๓) ก็ใต้ทราบว่าพระบาท-สมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชน์พนษ์เพลงเอมรเอวบาง (เพลงเดียวกัน) ขึ้น เป็น ฐน และคดลงเป็นขนุเดยว ทรงคงขอว่า "เพลงเวมรละออองค์" ข้าพเจ้าเห็นว่า เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ใน่เป็นการบังควรที่เพลงเซมรเอวบางของข้าพเจ้าจะนำออกบรรเลงต่อไป จิ่ง ระงับเพลงของข้าพเจ้าเลี่ย ขอร้องให้ผู้ที่ต่อเพลงนั้นไว้แล้วจงลิมเลียให้ลื่น

ครั้นมาถึง พ.ศ. แรสง วงมโหร์หลวง ซึ่งต้องบรรเลงส่งวิทยุกระจายเลี้ยงเป็น ประจำ จะขับร้องและบรรเลงเพลงขอมทรงเครื่อง เลา ส่งวิทยุกระจายเสียง. ข้าพเจ้าจัง น้ำเพลงขอมทรงเครื่อง ๒ ชั้น ซึ่งเป็นเพลงสำหรับร้องส่งในการแสดงละคอนมาแต่โบราณ มาแต่งขึ้นเป็นอัครา "ชั้น โดยน้ำสำนวนการดำเนินทำนองสำเนียงเชมร ซึ่งใต้เคยแต่งไว้ ในเพลงเชมรเอวบางที่ล้มเลิกไปนั้นมาดัดแบลงแก้ใชใช้ในเพลงชอมทรงเครื่อง "ชั้นนี้เกือบ คลอดเพลง พร้อมทั้งคัดลงเป็นขั้นเดียวอกอัตราหนึ่ง เพื่อบรรเลงรวมกับของเก่าได้ครบเป็น เถา ความหมายของเพลงนี้ เป็นการใว้สง่าผยองในเดชอานาจของตน

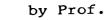
ถ่วนดุกหมดที่บรรเลงค่อท้ายเพลงนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าทำนองดูกหมดเพลงหนึ่งซึ่ง หลวงประคิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้แต่งไว้ มีลำเนียงทำนองรับกันกับเพลงขอม ทรงเครื่องนี้ได้อย่างสนิทสนม ข้าพเจ้าจิงขอนำมาใช้เป็นดูกหมดประจำเพลงนี้

<u>บุทร้องเพลงขอมทรงเครื่อง</u>				
คิดแล้วจิ้งสั่งนักคุ้ม	เจ้าจงอยู่ควบคุมทัพใหญ่			
ตวักจะปลอมแปลงไป	กระทั่งสุโขทัยธานิน			
จะแต่งกายให้เหมือนคนไทย	เล็คลอดดอดไปสมุถวิล			
ล้อัแหม่อนกับกด้าดิน	คงจะได้เสร็จสิ้นดังจินดา			
แล้วจิ้งจัดแจงแต่งกาย	ให้ละม้ายแม้นไทยเช่นว่า			
ส่ เลอกสรรอาวธสาตรา	ซ่อนในกายาเรียบร้อย			
มุ่นเกล้าเมาลิวิธิใหม่	เหมือนอย่างแบบไทยใช้สอย			
จำ จำ รู จึงรับเลี้ยวลดสะกดรอย	ไต่ต้อยติดตามพระร่วงไป			
	พระราชนิพนต์ในรัชกาลที่ ๖)			

๑.ขอมทรบเครื่อบเกา KHOM SOHNG KRUEANG

IN

THREE VARIATIONS

.

อธิบายเพลงเขมรปากท่อ เถา

ของ

มนตร์ ตราโมท

เพลงเขมรปากท่อ ๒ ชั้น เบ็นเพลงเก่าเพลงหนึ่งที่อาจารย์ทางคนตรีไทยได้แต่งขึ้น ให้เบ็นสำเนียงเขมร และคงจะแต่งขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ชาวเขมรที่ตั้งถิ่นฐานบ้านช่องอยู่ ณ ดำบลปากท่อ จังหวัดราชบุรี จึงได้ตั้งชื่อดังนี้ และสำนวนทำนองก็แสดงว่าเป็นเพลงในสมัยกรุง-รักนโกสินทร์นี้เอง แต่ไม่ทราบว่าท่านผู้ใดเป็นผู้แต่ง

ถึงสมัยรัชกาลที่ ๖ ได้มีผู้นำเพลงเขมรปากท่อ ๒ ชั้นนี้มาแต่งขึ้นเป็นอัตรา ๓ ชั้น และตัดลงเป็นชั้นเดียว เพื่อบรรเลงรวมกับของเดิม (๒ ชั้น) ได้ครบเป็นเถาหลายทางด้วยกัน เช่น ทางของพระยาประสานดุริยศัพท์ (แปลก ประสานศัพท์) ทางของ จางวางทั่ว พาทยโกศล และทางของหลวงประดิษฐไพ่เราะ (ศร ศิลปบรรเลง) เป็นตัน แต่ทางของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ซึ่งได้แต่งขึ้นเมื่อราว พ.ศ. ๒๔๖๕ ได้รับความนียมแพร่หลายมากกว่าทาง อื่น จึงได้เลือกทางของหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ตีพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้

ส่วนบทร้องนั้น โดยมากมักจะร้องด้วยบทร้องที่กัดมาจากบทละกอนรำ เรื่องพระร่วง หรือขอมดำดิน พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในบทที่ขึ้นต้นด้วย กำว่า "บัดนั้น นักกุ้มบังกมกัมเกศา" เพราะในการแสดงละกอนบทนี้ก็ร้องด้วยทำนองเพลงเขมร ปากท่อ ๒ ชั้น จนชินหูกันอยู่แล้ว แต่บทร้องบทนี้มีอยู่ถึง ๙ กำ เมื่อนำมาร้องเพลงเขมรปากท่อ เถา ก็จะจบทำนองเพลงลงเพียง ๒ กำ ไม่สิ้นกระแสความเมื่อ พ.ศ. ๒๙๗๓ พระบาทสมเด็จ พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ไก้ทรงพระราชนิพนธ์ทำนองเพลงเขมรละออองก์เถาขึ้น และทรงเลือก บทร้องจากบทละกอนรำ เรื่องพระร่วงหรือขอมดำดิน ตอนขึ้นต้นว่า "เมื่อนั้น ท้าวพันธุมทรง พังแล้วนั่งนึง" ซึ่งเป็นบทต่อจากบทที่ร้องเพลงเขมรปากท่อ มาบรรจุให้ร้องในทำนองเพลงเขมร ละออองก์ จึงได้ทรงแก้ไขบทร้องเพลงเขมรปากท่อ โดยตัดให้จบสิ้นกระแสความเพียง ๒ กำ เพื่อให้ต่อกันได้สนิทสนม ดังจะเปรียบเทียบให้ท่านเห็นต่อไปนี้

บทละกอนเรื่องพระ**ร**่วงหรือขอมดำดิน ร้องเพลงเขมรปากท่อ ๒ ชั้น พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๖

บัดนั้น

ความเกรงพระราชอาชญา ด้วยโปรดให้เป็นข้าหลวง ข้ำก่ลับเสียที่พ่อเมืองไทย แล้วจึงกราบทูลสิ้นทุกสิ่ง พ่อเมืองปัญญาแหลมนัก ข้ำนำชะลอมของปลาดุ หาวไทยจะดีเพราะมีนาย

นักกุ้มบังคมก้มเกศา เงรจาเสียงสั้นด้วยพรั่นใจ ไปทวงส่วยละโว้เวียงใหญ่ โทษข้ำนี้ใช่ร้ใหญ่หลวงนัก ตาม**กวามจริง**แต่องก์พระทรงศักดิ์ ชะลอมต้อน้ำไว้ได้ง่ายดาย มายังฝู่า่พระบาทเพื่อถวาย เป็นขอดชายฉลาดสามารถจริง

บทร้องเพลงเขมรปากท่อ เถา พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชนิพนธ์แก้ไข

บัดนั้น	นักกุ้มบังกมก้มเกศา
กว่ามเกรงพระราชอาชญา	เจรจาเสียงสั่นด้วยพรั่นใจ
แล้วจึงกราบทูลสิ้นทุกสิ่ง	ล้วนกวามจริงขอพระองก์อย่าสงสัย
พระร่วงนั้นปัญญาแหลมสุดใจ	ชะลอมตักน้ำไว้ได้ง่ายดาย
ข้ำนำชะลอมของประหลาด	มายังฝ่าพระบาทเพื่อถวาย
ชาวไทยจะดีเพราะมีน่าย	เป็นขอดชายฉลาดสามารถจริง

บทที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงแก้ใขนี้ ก็เป็นที่นิยมใช้ร้องประจำกับ ทำนองเพลงเขมรปากท่อ เถา มาจันบัจจุบัน ดังที่ตีพิมพ์ไว้ในหนังสือนี้.

๒. เขมรปากท่อเกา камени раак тон

BY LUANG IN THREE VARIATIONS PRADIT PHAIROH Andante.

.

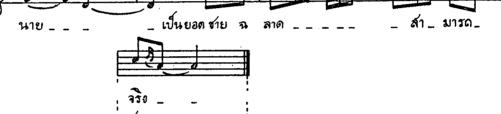

KAMEHN PAAK TOH (IN THREE VARIATIONS)

เขมรปากท่อเถา

อธิบายเพลงเขมรบี่แก้ว ๓ ชั้น

ของ มนตรี ตราโมท

ในปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาหรือต้นสมัยรัดนโกสินทร์ ได้มีกรูดนตรีไทยผู้หนึ่งแต่ง เพลงสำเนียงเขมรขึ้นเพลงหนึ่ง เป็นอัตรา ๒ ชั้น มี ๒ ท่อน ท่อนละ ๔ จังหวะ ซึ่งมีความ ไพเราะมาก ดั้งชื่อว่า *เพลงเขมรเป่าใบไม้* ได้รับกวามนิยมอย่างแพร่หลาย ใช้ร้องและบรรเลง กันมาจนบัจจุบันนี้ เช่น เพลงที่ ๓ ในเรื่องขอมดำดิน บทเพลงประกอบรูปภาพ (Tableaux Vivantes) ซึ่งสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงพระนิพนธ์ถวาย สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๙ มีบทร้องว่า

ร้องเพลงเขมรเบ่าใบไม้

พญาเคโช วิชาชาญชัย	พึ่งตรัสขัดใจ ก็ทูลสนอง
ว่าข้าขอรับ จับตัวนายกอง	ส่วยน้ำสนอง พระเดชพระกุณ
ท้าวเหอตรัสห้าม ด้วยความการุณ	ว่าอย่าหุนหัน จะอันตราย
ขุนขอมแค้นคั่ง บพังภิปราย	ขอกรถวาย กตัญชุลี

นอกจากใช้เป็นเพลงร้องในเรื่องนี้แล้ว นักร้องและนักคนตรีไทยยังนำ *เพลงเขมร เป่าใบไม้* ๒ ชั้นนี้ไปใช้ร้องและบรรเลงในที่อื่น ๆ กันอยู่เนื่อง ๆ

ราวสมัยปลายรัชกาลที่ *๔ ครูช้อย สุนทรวาทิน* จึงได้นำเพลงเขมรเป่าใบไม้ ๒ ชั้น ของเก่านั้นมาแต่งขยายขึ้นเป็นอัตรา ๓ ชั้น วิธีการแต่งเพลงเขมรเป่าใบไม้ ๒ ชั้น ขึ้นเป็น ๓ ชั้น ของกรูช้อยนี้ นอกจากขยายส่วนขึ้นและประดิษฐ์ทำนองให้ไพเราะเพราะพริ้งตามวิธีการแต่งเพลง ของไทยแล้ว ยังเพิ่มทำนองเนื้อเพลงของท่อน ๒ ขึ้นอีก ๒ จังหวะ โดยย้อนทำนอง ๒ จังหวะ ตอนตันท่อนเป็น ๒ ครั้ง จึงทำให้ทำนองท่อน ๒ ของเพลงนี้มี ๖ จังหวะ รวมกับท่อนตันเป็น ๑๐ จังหวะ

การร้องและบรรเลงเพลงนี้ บรรเลงเบ็น ๒ เที่ยว (หรือ ๒ จบ) คือ ท่อน ๑–๒ จบไปเที่ยวหนึ่งแล้วกลับไปท่อน ๑–๒ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะมิให้ต้องบรรเลงซ้ำกันทั้ง ๒ เที่ยว เขมรปี้แก้ว ๓ ชั้น หลุ่ทยาง หลัง (THIRD VARIATION) กรูช้อย สุนทรวาทิน จึงได้แต่งทำนองเที่ยวหลังเปลี่ยนลีลาและทำนองไปอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งมีเชิง เป็นแบบสักวาระคนอยู่ด้วย

อันทำนองเพลงท่อน ๒ ในอัตรา ๒ ชั้นของเพลงเขมรเบ่าใบไม้นั้นใกล้เคียงกันมาก กับทำนองเขมรขาวท่อน ๓ ถึงแก่บางท่านได้ยืมเอาทำนองเพลงเขมรขาวท่อน ๓ มาใช้บรรเลง เป็นท่อน ๒ ของเพลงเขมรเป่าใบไม้กันโดยมาก และกงจะไขว้เขวกันมาแต่กรั้งกระโน้น กรูช้อย จึงแต่งทำนองเปลี่ยนในอัตรา ๓ ชั้น ของท่อน ๒ ให้มีเสียงตกเป็นอย่างท่อน ๓ ของเพลงเชมร ขาวไปบ้าง

ส่วนการตั้งชื่อเพลงเขมรเปาใบไม้ ๓ ชั้นนี้ กรูช้อยประสงก์จะให้ใกล้เกียงกับชื่อเพลง ๒ ชั้นของเดิม แต่ให้มีศักดิ์ครีขึ้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเดิม ครูช้อย คงจะให้ชื่อว่า "เขมรเป่าปี่แก้ว" เพราะดูเป็นการเพิ่มศักดิ์ขึ้นจากเขมรเป่าใบไม้โดยตรง แต่ภายหลังนักร้องนักคนตรีคงจะเรียก สั้นลงตามความสะดวกปาก จึงเหลือแต่เพียงว่า "เขมรปี่แก้ว" และก็เรียกกันอย่างนี้มาจน บัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ทำนองเพลงเขมรบี่แก้ว ๓ ชั้น ของครูช้อย สุนทรวาทิน นี้ เป็นเพลงที่มี ท่วงทำนองและสำเนียงที่ไพเราะเพราะพริ้งเป็นอันมาก มีผู้นิยมนำไปบรรเลงกันอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าสึงใด ถ้ามากเกินไปก็ย่อมเสื่อมหรือจืดซึดไปได้ เพลงเขมรบี่แก้วนี้ก็เช่นเดียวกัน เนื่องจาก มีความไพเราะเบ็นที่ถูกอารมณ์ของผู้บรรเลงและผู้พึง จึงบรรเลงกันบ่อย ๆ จนบางสมัยกลายเป็น เพลงจึดไปก็มี แต่อย่างไรก็ดี ถ้าพิจารณาให้ถ่องแท้แล้ว จะเห็นว่าเพลงนี้ไพเราะมากจริง ๆ ดังโน้ตทำนองร้องและคนตรีในหนังสือเล่มนี้

บทร้องเพลงเขมรปีแก้ว ๓ ชั้น

ช่างพูดจ้อยเจนหัดชัดภาษา เหมือนจะพาให้สะบายวายกำนึง ไม่เปลี่ยนบ้างจนจะเบื่อเหลือกิดถึง ปั้มประหนึ่งสำเนียงเสียงนกเอย

นกน้อย

ยื่น**ถ้า**น้ำซ้ำทำนองแต่สองอย่**น**

บรรเลงสานหวานหูชูวิญญาณ์

เคยพึ่งขับจับจิตติดทรวงกรึง

(บทมไหวี พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ ทรงพระราชนิพนธ์เมื่อกำลังเลก็จประพาสยุโรป พระราชทานให้วังมโหวี ว้องถวายเมื่อเสด็จกลับถึงพระนคร)

แขมรปี่แก้ว ๓ ชั้น

KAMEHN PEE KOEW

by Prof.

Choi Soonthornvatin IN THREE VARIATION ครูช่อย สุนทรวาทิน

เขมรปีแก้ว ๓ ชั้น

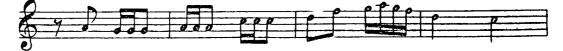

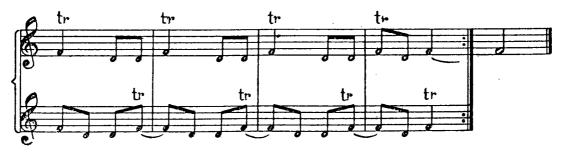

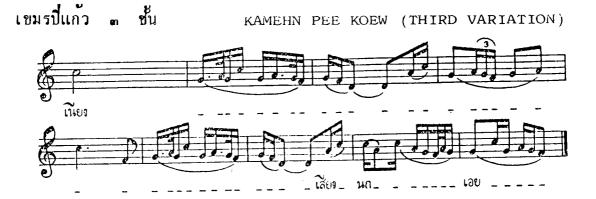

. •

อธิบายเพลงแขกสาย เถา

ของ

มนตรี ตราโมท

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้มีผู้นำเอาเพลงสำเนียงแขกอัตราชั้นเดียวเพลงหนึ่ง ซึ่งบรรเลง รวมอยู่ในชุด *เพลงกราวนอก*มาแต่งขยายขึ้นเป็นอัตรา ๒ ชั้น และสอดแทรกเพิ่มเติมบ้าง เล็กน้อย เพื่อให้บังเกิดกวามไพเราะ ใช้ร้องและบรรเลงเป็นเพลงลูกบทหรือหางเครื่อง เรียก กันว่าเพลง *แขกโหม่ง* มีบางท่านเรียกว่า *แขกไทร* แต่ว่าเพลงที่เรียกว่าแขกไทรของเดิมได้มี บรรเลงอยู่ในเพลงซ้าเรื่องแขกไทรมาก่อนนี้นานแล้ว เพราะฉะนั้น เพลงที่แต่งขึ้นภายหลัง ดังกล่าวมานี้จึงเป็นที่รู้จักและเรียกกันอย่างแพร่หลายในวงการถนตรีไทยว่า *เพลงแขกโหม่ง* จะมี ผู้ที่เรียกว่าเพลงแขกไทรน้อยตัวเต็มที เพลงแขกโหม่ง ๒ ชั้นนี้ เป็นเพลงที่มีความไพเราะน่าพึง ได้รับความนิยมนำมาร้องและบรรเลงกันจนสมัยปัจจุบันนี้

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๑ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนคร-สวรรค์วรพินิต ได้ทรงนำเอาเพลงแขกโหม่ง ๒ ชั้นนั้นมาทรงพระนิพนธ์ทำนองขึ้นเบ็นอัตรา ๓ ชั้น และตัดลงเบ็นชั้นเดียว เพื่อรวมกับ ๒ ชั้นของเดิมได้กรบเบ็นเพลงเถา ทั้งทางร้องและ ทางคนครี ในทางร้องได้ทรงแทรกสร้อย (ควงเอ๋ยควงโกมุท ๖) เพื่อให้ครบถ้วนกับทำนอง ร้อง แต่ในทางกนทรีนั้น ครั้งแรกได้ทรงพระนิพนธ์เบ็นทางแตรวงมีประสานเสียงตาม แบบ คุริยางค์สากล ต่อมาภายหลังจึงได้ทรงแก้ไขเปลี่ยนแปลงเบ็นทางบี่พาทย์ เพื่อให้บี่พาทย์วง วังบางขุนพรหมของพระองค์ท่านใช้บรรเลงก่อน แล้วจึงได้รับความนิยมแพร่หลายไปในวงคนตรี อื่น ๆ และเมื่อวงคนตรีอื่น ๆ ได้นำไปร้องและบรรเลง ก็มักจะก่อย ๆ คลาดเคลื่อนไปจาก ทำนองอันเบ็นพระนิพนธ์เดิมออกไปบ้างทีละเล็กทีละน้อย เพราะฉะนั้น เมื่อจะบันทึกโน้ตเพลง เพื่อนำลงตีพิมพ์ในหนังสือเล่มนี้ จึงได้ขอร้อง *นางไพฐรย์ กิติวรรณ* ผู้ซึ่งสมเด็จ ๆ เจ้าฟ้ากรม-พระนกรสววรก์ ๆ ผู้ทรงพระนิพนธ์ได้ต่อประทานด้วยพระองก์เอง ให้เป็นผู้บอกทำนองทั้งทาง ร้องและทางคนตรี ดังปรากฏตามโน้ทเพลงในหนังสือเล่มนี้

บทร้องเพลงแขกสาย

สกุณแก้วจับเรียงเคียงคู่ สาลิกาแขกเต้าดุเหว่าแว่ว พระชี้ให้โฉมตรูทัศนา เบญจวรรณโนร์สี่ชมภู รูปร่างเอวองก์ดังเลขา ฝูงกินบรร่อนพากันมาสรง ลงสรงคงคาชลาลัย ชมพลางทางชวนวนิดา (ดวงเอ๋ย ดวงโกมุท หอมไม่สิ้นสุด เจี้ยวนะน้องเอย) แหวกว่ายในสายกระแสสินธุ์ วารินบริสุทธิ์เย็นใส บุษบงบังใบแบ่งบาน ทรายทองกรวดแก้วแววไว บ้างร่วงเรณูนวลลอองโอด พระพายพาสาโรชหอมหวาน บ้างผุดแย้มแซมสร้อยผกากาญจน์ ตูมแน่มแกมก้ำนบังใบ

(ทรงดัดแปลงจากบทละกอนเรื่อง อุณรุท พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๑)

๔.แขกสายเกา

KHAEG SAI

แขกสายเถา

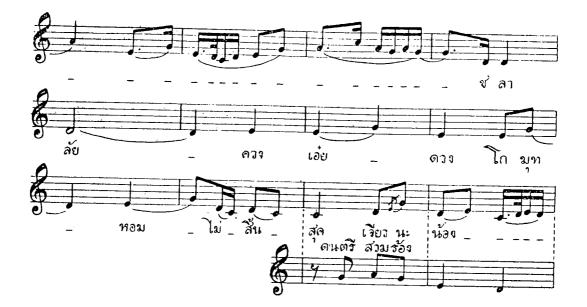

42 ·

แขกสายเถา

---- - - -

แขกสายเถา

แขก์สายเถา

อธิบายเพลงจีนเก็บบุปผา

ของ มนตรี ตราโมท

เพลงจีนเก็บบุปผานี้ แต่เกิมท่านนักร้องสัถวาไก้แต่งขึ้นสำหรับใช้ร้องเป็นลำลาในการ เล่นสักวา เมื่อเป็นเพลงที่เพราะ ได้รับความนิยมมากขึ้น จึงนำมาร้องส่งให้ดนตรีรับ ครูบาอาจารย์ ฝ่ายคนตรีจึงได้แต่งทำนองคนตรีขึ้น โดยดำเนินตามทำนองร้อง ไว้สำหรับบุรรเลงรับร้อง คำร้อง ที่เดิมขึ้นตันว่า "สักวาหวานคำ" จึงแก้เป็น "อนิจจาหวานคำ" และคำท้ายที่ว่า "ขอให้ยิ่ง เป็นสุขทุกวงเอย" ก็แก้เป็น "ขอให้ยิ่งเป็นสุขทุกคนเอย"

ว่าโทยทำนองของเพลงจีนเก็บบุปผานี้แล้ว ทั้งทางร้องและทางคนตรี ท่านผู้แต่งได้ แต่งทำนองให้มีประโยกวรรคตอนอย่างช่อนเงื่อน จนนักคนตรีสมัยหลัง ๆ โดยมากเข้าใจว่าเป็น เพลง ๒ ชั้นทั้งสิ้น แต่กวามจริงนั้น เพลงจีนเก็บบุปผานี้เป็นเพลงอัตรา ๓ ชั้น ซึ่งได้แต่งขึ้นจาก เพลงจีนขิมเล็ก ๒ ชั้น ของพระประกิษฐ์ไพเราะ (มี ดุริยางกูร)

เหตุที่ทำให้นักคนตรีมักจะเข้าใจว่าเป็นเพลงอัตรา ๒ ชั้นก็เนื่องก้วย ท่านผู้แต่งได้ใช้ ประโยคเพลงสั้น ๆ อย่าง ๒ ชั้นตลอดทั้งเพลง "เท่า" ที่แทรกอยู่ ก็ใช้ "เท่า" อย่าง ๒ ชั้น ถ้าไม่พิจารณาให้ละเอียดจริงแล้ว ๆ ก็จะรู้ไม่ได้เลยว่าเป็นเพลง ๓ ชั้น ที่แต่งขึ้นจากเพลงจีนขิม เล็ก ๒ ชั้น

มีทำนองเนื้อเพลงที่จำเป็นจะต้องอธิบายแก้ข้อสงสัยมีอยู่แห่งหนึ่ง คือ ทำนองเพลง ท่อน ๒ อันทำนองเพลงจีนขิมเล็ก ๒ ชั้น ท่อน ๒ นั้นสั้นมาก ผู้ร้องจึงต้องร้อง ๒ เที่ยว ท่าน นักร้องสักวาซึ่งได้นำมาแต่งขึ้นเป็นเพลงจีนเก็บบุปผา (๓ ชั้น) ท่านก็ได้กำเนินตามลักษณะของ ๒ ชั้น คือร้องท่อน ๒ เป็น ๒ เที่ยว แต่ท่านได้แต่งทำนองยักเยื้อง ไม่ให้ทำนองทั้ง ๒ เที่ยวเน้น เหมือนกัน จึงทำให้ไม่รู้ว่าเป็น ๒ เที่ยว เมื่อมาแต่งทำนองดนตรีขึ้นบรรเลงรับ ก็แต่งเลียนตาม ทำนองที่ร้องนั้น อันประเพณีการบรรเลงคนตรีรับร้องจะต้องบรรเลง ๒ เที่ยว เมื่อบรรเลงอย่าง ร้องนั้น ๒ เที่ยว ก็เป็นทำนองเนื้อเพลงถึง ๔ เที่ยว อีกประการหนึ่ง ทำนองเพลงจีนเก็บบุปผา ท่อน ๒ นี้ ในตอนขึ้นต้นจะต้องมี "เท่า" จึงจะครบจังหวะบริบูรณ์ แต่ว่าตามประเพณีโบราณ ท่านยกเว้นให้เจ้าหรับร้องว่า *"เพลงใดที่มีเท่าอยู่ต้น จะไม่ร้องก็ได้ "* เพราะฉะนั้น การร้องท่อน ๒ นี้ท่านจึงไม่ร้องเท่าในตอนขึ้นต้น แต่เมื่อมาใช้เป็นเพลงร้องส่งให้คนตรีรับ คนตรีจะต้องเพิ่ม เติมให้สมบูรณ์ เช่นเดียวกับเพลงอื่น ๆ ที่คนตรีต้องบรรเลง "เท่า" แทนร้องอยู่เสมอ ๆ แม้เพลง จีนเก็บบุปผานี้ก็เช่นเดียวกัน เมื่อบรรเลงรับท่อน ๑ จบแล้ว ก่อนจะขึ้นต้นร้องท่อน ๒ คนตรี จึงต้องบรรเลง "เท่า" ให้ เป็นการส่งร้อง ดังโน้ตในหน้า ๑๐๔ บรรทัดที่ ๓ ห้องที่ ๓ – ๔ ใน หนังสือเล่มนี้

ที่ต้องกล่าวถึงการส่ง "เท่า" ตอนก่อนจะเริ่มร้องท่อน ๒ นี้ ก็เพราะว่าโดยปรกดิที่ ได้ยินบรรเลงกันมา ไม่ส่ง "เท่า" ในตอนนี้กันเลย ซึ่งเป็นการผิด เพราะทำให้เนื้อเพลงขาดไป ส่วนในท่อน ๓ ก็มีส่งเท่าก่อนร้องเหมือนกัน แต่นักคนตรีทุกท่านได้ปฏิบัติกันถูกต้องอยู่แล้ว จึง กล่าวแต่เฉพาะท่อน ๒

บทร้องเพลงจิ่นเก็บบุปผาแปลง

อนิจจาหวานกำหวานน้ำเสียง ได้ระเบียบเรียบเรียงสำเนียงสนอง เชิงพระทองประทุมมาลย์ชำนาญจริง ล้วนกวีปรี่ชาบัญญากรอง เสียดายเอยเสียดายน้ำเสียง สำเนียงร้องรับ ไปเสียแล้วหนา อกเอย กรรมเอ๋ยจะลับ จะจากไปก็ไม่วาย ້อาລັຍເລຍ ด้วยสุนทรุกลอนความงามทุกสิ่ง จะจำลากาลัยใจวับหวาม **งอให้ยิ่งเป็นสุขทุกคนเอย** จะลี่ลาคลาคลาดหวาดประวิง เสียดายเอยเสียดายหงุส์ทอง จะต้องกลากลาด ใจเอียจะขาด ไปเสียแล้วหนา อกเอย จะจากไปก็ไม่วาย คลายโซกเอย

(แปลงจากบทสักวา ของเก่า)

JIEHN GEB BUPPHA

TRADITIONAL

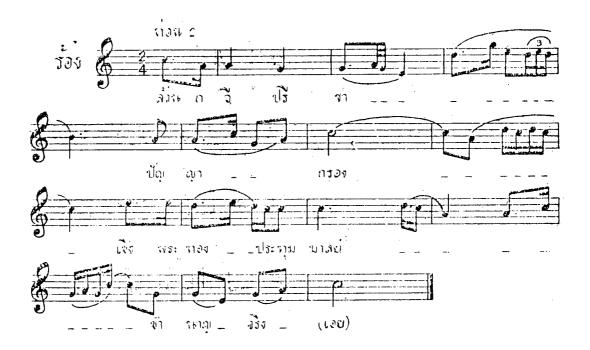
IN THREE VARIATION

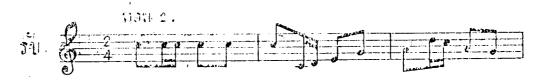
ของเกา

จีนเก็บบุปผา a ชื่น JIEHN GEB EUPPHA (THIRD VARIATION)

อธิบายเพลงทยอยเขมร ๓ ชั้น

มนกรี กราโมท

เพลงทย่อยเวมร อัตรา ๒ ชั้น เป็นเพลงไทยที่มีมาแต่โบราณ บรรเลงรวมอยู่ในเพลง เรื่องทยอย ในบางโอกาสก์แยกออกมาใช้เป็นเพลงร้องประกอบการแสดงโขนละคอน เพลงทยอยเวมร ๒ ชั้นนี้ มีทั่วนองและสำเนียงแสดงถึงอารมณ์โศกสลด เพราะฉะนั้น ทั้งใน การบรรเลงคนตร์และชับร้องประกอบการแสดงโวนละคอน จึงใช้ในเวลาที่เป็นการแสดง อาการโศกเศร้ารำพึงรำพันในขณะเดินทาง และยังใช้กันมาจนบัจจุบันนี้

เมือสมัยรัชกาลที่ ๔ ครูแคง ผู้มีผีมีอ่ในทางเบ่าบี่ผู้หนึ่ง จนได้สมญาว่า ครูแคงบี่ ได้นำเอาเพลงทยอยเชมร ๒ ชั้นนั้น มาแต่งชิ้นเป็นอัตรา ๓ ชั้น การแต่งชยายชิ้นมาเป็น ๓ ชั้น นี้ ทำนองร้องยังคงแสดงอารมณ์ โศกอยู่เช่นเดียวกับในอัตรา ๒ ชั้น แต่ทำนองดนตรีนั้น เนื่องจากเพลงทยอยเชมรเป็นเพลงที่มี *"โยน"* ผู้แต่งสามารถพลิกแพลงได้มาก ท่านผู้ แต่งจิ๋งได้สอดแทรกเม็ดพรายต่าง ๆ ตลอดจนลูกล้อลูกชัดไว้อย่างพริ้งเพรา ซึ่งเป็นการแสดง ออกในวิชาการอันกว้างชวางทางคุริยางคศิลป์อย่างหนึ่ง จึงทำให้สำเนียงที่แสดงอารมณ์ โศกจมหายใบบ้าง เพลงทยอยเชมร ซั้น ที่ครูแคงได้แต่งชิ้นนี้ แต่งเป็น ๒ เที่ยว โดย เปลี่ยนทำนองมิให้ซ้ำกัน ซึ่งได้รับความนิยมในวงการดนตรีอย่างกว้างชวาง

ต่อมาอิกเล็กน้อย พระประดิษฐไพเราะ (มิดุริยางกูร หรือ ครูมีแขก) คงจะ พิจารณาเห็นว่า เพลงทยอยเขมร ชั้น ซึ่งครูแตงได้แตงขึ้นนั้น เป็นเพลงที่ไพเราะน่าพัง เพลงหนึ่งที่ควรล่นบลนุน หากแต่เที่ยวหลังซึ่งเป็นเที่ยวที่เปลี่ยนทำนองนั้น ยังใกล้เคียงกับ ทำนองของเที่ยวแรกมากไปหน่อย จึงได้คิดแต่งเพลงทยอยเขมร ชั้น เพิ่มขึ้นอีก เที่ยว สำหรับบรรเลงเป็นเที่ยวกลับ แทนเที่ยวกลับอย่างเดิมของครูแตง และเพิ่มเติมเที่ยวแรกของ ครูแตงขึ้นอีกเล็กน้อยตรงลูกล้อที่ การบรรเลงเพลงทยอยเขมร ซั้นตามแบบนี้ จึงเป็น บรรเลงด้วยทางของครูแตง (เพิ่มเติมลูกล้อนิดหน่อย) เป็นเที่ยวแรก และบรรเลงด้วยทาง ของพระประดิษฐไพเราะ (มิดุริยางกูร) เป็นเที่ยวหลัง ก็ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ในวงการดนตรีอี๊กแบบหนึ่ง

Nะยอยเขมร ๓ ชื่น THAYOY KAMEHN (THIRD VARIATION)

การบรรเลงในสมัยต่อจากนั้น บรรเลงกันอยู่ทั้ง ๒ อย่าง คือ บรรเลงตามทางของ ครูแตงทั้ง ๒ เที่ยวอย่างหนึ่ง กับบรรเลงเที่ยวแรกเป็นทางของครูแตงและเขิ้าหลังเป็นทาง ของพระประดิษฐไพเราะ อีกอย่างหนึ่ง แต่โดยมากวงเครื่องสายมักบรรเลงตามทางของ ครูแตงทั้ง ๒ เที่ยว และวุงบี้พาทย์บรรเลงทางครูแตงเป็นเที่ยวแรก ทางพระประดิษฐไพเราะ เป็นเที่ยวหลัง เพราะว่าลูกล้อที่ ๒ ในเทียวแรกที่พระประดิษฐไพเราะเพิ่มเตมขึ้นก็ดี ทำนอง ในเที่ยวหลัง เพราะว่าลูกล้อที่ ๒ ในเทียวแรกที่พระประดิษฐไพเราะเพิ่มเตมขึ้นก็ดี ทำนอง ในเที่ยวหลังของพระประดิษฐไพเราะก็ดี เป็นทำนองที่ต้องใช้เขตเลี้ยงกว้าง เหมาะแต่กับ การบรรเลงด้วยเครื่องบี้พาทย์ หากบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีในวงเครื่องล่าย ก็จะต้องหลบ เลี้ยงบ่อย ๆ ทำให้ชาดความไพเราะไป มาในสมัยบัจจุบัน ทั้งวงเครื่องล่าย ก็จะต้องหลบ มักจะชอบบรรเลงอย่างหลัง (ทางครูแตงเที่ยวแรก ทางพระประดิษฐา เที่ยวหลัง) กัน ทั้งนั้น เพราะว่าไพเราะโตดโผนกว่า ดังโน้ตในหน้าต่อไปนี้

บทร้อง เพลง ทยอยเขมร

ดำเนินในแนวป่าพนาศรี เหมือนจะชวนให้ลิลาไป

ว่าแล้วก็พากันคลาไคล บุหลันทร[ั]งกลดหมดราค**ี**

(อิเหนา พระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๒)

อ.ทะยอยเขมร ๓ ชั่น

THAYOY KAMEHN

by KRUE Taeng & IN THREE VARIATION ครูแตงและพระประดิษฐ์ ไพเราะ PRAPRADITPAILOH

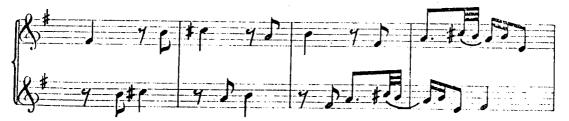

ทะยอยเขมร ๓ ชั้น

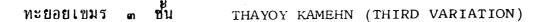

ชั้น

, 6**6** .

ทะยอยเขมร ๓ ชน

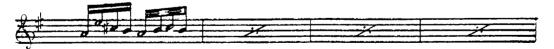

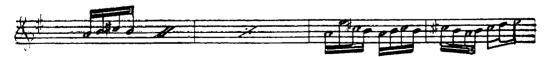

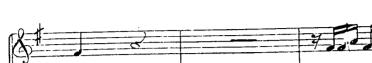

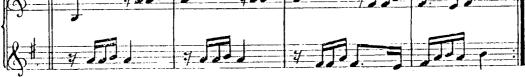

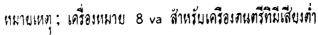

ทะยอยเขมร ๓ ชั้น

อธิบายเพลงเทพบรรทม ๓ ขึ้น มนกรี กราโมท

ในสมัยที่นิยมเล่นสักวากนิอย่างแพร่หลายนั้น บรรดาวงสักวาทั้งหลายต่างก็คิด ประกวดประสนักนทั้งทางหากวิผู้มีผีปากดิและว่องใวมาเป็นผู้บอกสักวา หาคนร้องที่มิเลี้ยง ใพเราะไว้เป็นคนร้อง และหานักแต่งเพลงร้องที่มิความสามารถมาแต่งเพลงที่ไพเราะ ไว้สำหรับร้องอวดประกวดกัน จิงปรากฏว่าในสมัยนั้นใต้เกิดเพลงร้องแปลก ๆ เพราะ ๆ วินอย่างมากมาย และหลายเพลงได้กลายมาเป็นเพลงสำหรับร้องส่งและบรรเลงคนตร์อยู่จน บ้าวุบันนี้

เพลงสักวาที่แต่งขึ้นร้องอวดกันนี้ บางเพลงก็แต่งขึ้นโดยอัตโนมตี บางเพลงก็แต่ง ขยายจากเพลง ๒ ชั้นของเก่าขึ้นเป็นอัตรา ๓ ชั้น แต่ถึงแม้จะแต่งขยายขึ้นจากเพลง ๒ ชั้น ของเก่า ท่านผู้แต่งก็มักจะตัดแปลงโดยตัดทอนหรือเพิ่มเติมเธริมต่อออกไป หรือมีฉะนั้น ก็พลิกแพลงทำนองเลี้ยจนท่างใกลจากเค้าเดิม ทั้งนี้ก็เพื่อจะปกบีดมิให้คนร้องวงอื่นทราบว่า แต่งมาจากเพลงอะไร

ราวสมัยปลายรัชกาลที่ ๙ หรือค้นรัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัคนโกสินทร์ จำเผ่นผยองยิ่ง (โคม) เรียกกันเป็นสามัญว่า "จำโคม" คนร้องสักวาที่มีชื่อเลี้ยงผู้หนึ่ง ได้แต่งเพลงร้อง ลักวาขึ้นเพลงหนึ่งทั้งทำนองและบทร้อง ให้ชื่อว่า "เพลงสักวาเทพบรรทม" เป็นเพลง ที่มี ๒ ท่อน ท่อน ๑ นั้นแต่งขึ้นจากเพลงเสภานอก ๒ ชั้น ส่วนท่อน ๒ แต่งจากเพลงเสภา กลาง ๒ ชั้นซึ่งเป็นของเก่า แต่การแต่งนี้หาใด้แต่งขยายขึ้นเป็น ๓ ชั้นโดยครงไม่ หากแต่ได้ คัดทอนและเพิ่มเติมเปลี่ยนแปรแก้ไขเลี้ยจนบางประโยคก็ห่างใกลจากเนื้อเพลงเดิม ท่อนต้น มี 4 จังหวะ (จังหวะแรกตัดเหลือครึ่งจังหวะ) ท่อน ๒ มี ๖ จังหวะ ที่ตั้งชื่อว่าลักวาเทพบรรทม ก็เห็นจะตั้งขึ้นตามบทร้องซึ่งมีความหมายเช่นนั้น เพลงนี้ได้รับความนิยมแพร่หลายในวงการ ลักวาเป็นอันมาก ตลอดจนนักร้องสิ่งคนตรีก็นำมาใช้

ครูทัด (ไม่ทราบนามลกุล) ซึ่งเป็นคนร้องและครูประจำวงบี้พาทย์ของ สมเด็จ-เจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ได้แต่งทำนองดนตร์ขึ้นเพื่อใช้บรรเลงรับ ในเมื่อน้ำเพลงล์กอาเทพบรรทมของจ่าโคมมาร้องส่ง ครุทัศผู้นี้มีนิสัยคิดแบบการแต่งเพลง ลักวาอยู่อย่างหนึ่ง คือการแต่งเพลงต่าง ๆ ของท่าน มักจะอดแก้ใขดัดแปลงจากทำนอง อันเป็นเนื้อแท้ของเดิมไม่ได้ เพราะฉะนั้น ในการแต่งเพลงนี้ ซึ่งทำนองร้องของเดิมก์ได้ ดัดแปลงมากมายอยู่แล้ว ทำนองดนตร์ที่แต่งขึ้นจึงใต้ประดิษฐ์แยกแยะออกใปอย่าง กว้างขวาง บางท่อนร้องกับรับก็มีจังหวะไม่เท่ากัน คือร้องท่อน 🖓 🖌 จังหวะ คนตรีรับ มี คงหวะ ส่วนท่อน ๒ ร้องมี ๖ จงหวะ แต่ดนตรีมี ส จงหวะ และเมื่อนาโพลงนี้มาใช้ นอกวงดักวาแด้ว เพลงนี้จึงเรียกชื่อเพียงว่า "เพลงเทพบรรทม"

อย่างไรก็ตาม เพลงเทพบรรทมนี้ ในวงการคิดศิลปและดุริยางคศิลป ที่นับว่า เป็นเพลงที่มีความไพเราะอย่างยิ่งเพลงหนึ่ง และถือว่านักร้องเพลงไทยที่แท้จริงจะต้องร้อง เพลงนี้ได้ค

บทร้อง เพลงเทพบรรทม

ได้ทรงพึ่งวังเวงเพลงดนตรี องก์เทวราชของข้ำบาทนเอย เสียงพิณพาทย์ระนาดฆ้อง นภาพนเสียงครั้นเครง

เทพบรรทม ๓ ชั้น

สาวสวรรค์กัลยาเป็นข้าบาท บำเรอองค์เทวราชอันเรื่องศรี สำหรับที่เทวันเธอบรรทม พระกรเกยเขนยทอง เสนาะก้องอยู่วังเวง ได้ทรงพึ่งวังเวงเพลงสวรรค์นี้เอย

จ่าเผ่นผของยิ่ง (โคม) แต่ง

ภายหลังพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราสนิพนข์บทร้องขึ้นอีก ้สำหรับร้องส่งในวงมโหร์หลวง โดยกรงแก้ไขตัดแปลงจากบทเดิมของจ่าโคม บทหนง เรียกว่า " ดร้อยเพลงเทพบรรทมนารายณ์เกษียรดมุทร " ดังนี้

> บาเรอองก็หริราชเรื่องศร สำหรับที่ว่าสุเทพเธอบรรทม สองพระนางนาฎของข้ำบาทนี้เอย ประกองเกยเขนยเกี่ยง ถวายเสียงสำเนียงทำนอง เหนือนากราชอันเรื่องรอง ให้เพราะต้องพระทัยเอย

สาวสวรรค์กัลยาเป็นข้ำบ่าท ได้ทรงพึ่งวังเวงเพลงดนตรี แสนสุรางค์นางจำเรียง เชิญบรรทมทิพอาสน์ ทรงสดับขับร้อง

ค่อมาเมื่อสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าพ้ากรมพระยานริศรานุวัคติวงศ์ ทรง ปรับปรุงละครดิกคำบรรพ์ เรื่องกรุงพาณชมทวีป ในฉากเกษียรสมุทรซึ่งมีพระนารายณ์-บรรทมเหนือนาคบัลลังก์ จึงทรงพระนิพนช์บทร้องเพลงเทพบรรทมชื้นอีกบทหนึ่ง ให้คว ละครที่เป็นพระลักษม์ร้อง โดยทรงคัดแปลงแก้ใชจากบทพระราชนิพนช์ในรัชกาลที่ ๕ อีก ต่อหนึ่ง แต่บางตอนก็กลับไปทรงใช้บทเดิมของจ่าโคม ดังค่อไปนี้

สาวสวรรค์กัลยาเป็นข้าบาท บำเรอองค์เทวราชอันเรื่องสรี ขอถวายบรรเลงเพลงดนตรี สำหรับที่วาสุเทพเธอบรรทม องก์เทวราชของข้าบาทนี้เอย พระกรเกยเขนยเคียง สาวสุรางก์นางจำเรียง ถวายเสียงเป็นสำเนียงทำนอง เชิญผทมเหนือทิพอาสน์ ที่หลังนากราชอันเรื่องรอง สุรางก์เสนอบำเรอสนอง ร้องบรรเลงวังเวงเอย บทร้องเพลงเทพบรรทม ที่เป็นพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ ๕ และพระนิพนธ์ สมเด็จ ๆ เจ้าพ้ากรมพระยานริศ ๆ ใช้กันอยู่ในวงคนตรีของหลวงและเจ้านายบางองก์ ไม่สู้ จะแพร่หลวยนัก เห็นจะเป็นด้วยวงดนตรีทั่ว ๆ ไปนั้น เคยชินกับบทร้องของจ่าโกมอยู่แล้ว และไม่ค่อยจะได้ยินได้พังบทซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์และพระนิพนธ์ตังกล่าวมา จึงร้องกันแต่บท ของจ่าโกม แพร่หลายในวงการดนตรีทั่วไป

โน้ตเพลงเทพบรรทมในหน้าคือไปนี้ ก็ใช้บทร้องของค่าเผ่นผยองยิ่ง (โคม) ซึ่งเป็นบทเดิมและรู้จักกันในหมู่นักร้องแทบทุกคน.

ณ.เทพบรรทม ๓ ฃ๊๊ไ

THEP BANTHOM

;

THEP BUNTHOM (THIRD VARIATION)

เทพบรรทม ๓ ชั้น

ชั้น

. . . .

อธิบายเพลงพราหมณ์ดีดน้ำเต้า เถา มนกรี กราโมท

เพลงพราหมณ์ดีดน้ำเต้านี้ แต่เดิมมีแต่อัดราชั้นเดียว ซึ่งบรรเลงแทรกอยู่ในเพลงเร็ว ของโบราณเรื่องหนึ่ง แล้วจึงมีผู้เลือกออกมาแต่งชยายขึ้นเป็น ๒ ชั้น สำหรับร้องและบรรเลง ประกอบการแสดงโขนละคอนและอื่น ๆ ซึ่งนับว่าเป็นเพลงที่แพร่หลายมากเพลงหนึ่ง

เมื่อราว พ.ศ. ๒๔๖๐ หลวงประดิษฐ์ไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) จึงได้น้ำทำนบง ๒ ชั้นของเดิมนั้นมาแต่งขึ้นเป็น ๓ ชั้น ครั้งแรกใด้แต่งไว้แต่ทางพื้นเพียงทางเดียว แม้จะบรรเลง รับร้องกลับต้น ก็คงข้ำตามทำนองเดิม ต่อเมื่อราว พ.ศ. ๒๔๖๒ จึงได้แต่งทำนองเปลี่ยนขึ้น อีกษทาง ลำหรับใช้บรรเลงเป็นเที่ยวกลับ ซึ่งมีทำนองไพเราะเพราะพริ้งน่าพังอย่างยิ่งเพลงหนึ่ง ส่วนทำนอง 🖌 ชั้นนั้น ทำนองดนตรีของโบราณเบ็นทางเรียบ ๆ พื้น ๆ ได้มีผู้กิดแต่ง เป็นทางเปลี่ยนขึ้นหลายทาง เช่นในการแสดงละคอนดึกดำบรรพ์ เรื่องคาวี ของสมเด็จพระเจ้า บรมวงศ์เขอ เจ้าพ้า ๆ กรมพระยานริศรานุวัดดิวงศ์ ก็ได้แต่งทางเปลี่ยนเบ็นสำเนียงภาษาต่าง ๆ ี่ไว้ ๔ ทางด้วยกัน และในการบรรเลงเพลงดับนางลอย หลวงประดิษฐ์ไพเราะ ก็แต่งทำนอง ดนตรีเบ็นทางเปลี่ยนไว้อีก ในการบันทึกเพลงพราหมณ์ดีดน้ำเต้า เถา เบ็นโน้ตสากสเพื่อตีพิมพ์ ในหนังสืบเล่มนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อทำนอง ๓ ชั้นเป็นของหลวงประดิษฐ์ใพเราะแล้ว ก็ควร จะใช้ทำนอง ๒ ชั้น ทางเปลี่ยนที่เป็นของหลวงประดิษฐ์ไพเราะต้วยกัน จึงได้นำทำนองเปลี่ยน ที่หลวงประดิษฐ์ไพเราะได้แต่งไว้ในการบรรเลงเพลงตับนางลอย ที่เป็นสำเนียงมอญเที่ยวหนึ่ง กับสำเนียงแขกเที่ยวหนึ่งมาใช้ ส่วนทำนองชั้นเดียว ก็ได้แต่งขึ้นใหม่ ให้เหมาะสมกับการที่จะ บรรเลงเบ็นเพลง่เถา มิได้เหมือนกับของโบราณที่รวมบรรเลงอยู่ในเรื่องเพลงเร็จ

บทร้อง เพลง พราทมณ์ดิดน้ำเต้า

ขุนแผนปลอบน้องอย่าร้องให้ ไปหน่อยหนึ่งแล้วจะมาส่ง ชมหงส์๊เทมเล่นให้เย็นใจ ถ้วนเดือนแล้วจะรับเจ้าไปใหม่ เขาอยู่เขาจะไร้เมื่อไรมิ **ข้างให**้นจะปรีดิเปรมเกษมศรี **ข้างไหนด**ิจะได้รู้อย่ารำคาญ

ไปเป็นเพื่อนพี่บ้างในกลางดง ไปเดือนหนึ่งแล้วจะพากลับ จะร้องให้ครวญคร่ำอยู่ทำไม ข้างเขาอยู่บ้านเราสำราญไพร เปลี่ยนมีเปลี่ยนจนกันคนละที่

พราหมณ์ดีดน้ำเด้าเถา pramm deed NAHMTAO (IN THREE VARIATIONS)

พราหมณ์ดีดน้ำเด้าเถา prahm deed NAHMTAO (IN THREE VARIATIONS

พราหมณ์ดีดน้ำเต้าเถา PRAHM DEED NAHMTAO (IN THREE VARIATIONS)

พราหมณ์ดีดน้ำเต้าเถา prahm deed NAHMTAO (IN THREE VARIATIONS)

พราหมณ์ดีดน้ำเต้าเถา pramm deed NAHMTAO (IN THREE VARIATIONS)

พราหมณ์ดีดน้ำเต้าเถา PRAHM DEED NAHMTAO (IN THREE VARIATIONS)

พราหมณ์กิดน้ำเค้าเภา prahm deed NAHMTAO (IN THREE VARIATIONS)

